

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (sedmo vije?e)

14. ožujka 2019.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Sporazum izme?u Europske zajednice i njezinih država ?lanica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba – Uredba (EZ) br. 883/2004 – ?lanak 3. – Materijalno podru?je primjene – Naknade na dohotke od imovine osobe s boravištem u Francuskoj koja je osigurana u švicarskom sustavu socijalne sigurnosti – Naknade namijenjene financiranju dvaju davanja kojima upravlja francuski Nacionalni fond solidarnosti za samostalnost – Izravna i dovoljno zna?ajna veza s odre?enim granama socijalne sigurnosti – Pojam „davanje iz sustava socijalne sigurnosti” – Pojedina?na ocjena osobnih potreba podnositelja zahtjeva – Uzimanje u obzir sredstava podnositelja zahtjeva u izra?unu iznosa davanja”

U predmetu C-372/18,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju ?lanka 267. UFEU-a, koji je uputio cour administrative d'appel de Nancy (Žalbeni upravni sud u Nancyju, Francuska), odlukom od 31. svibnja 2018., koju je Sud zaprimio 7. lipnja 2018., u postupku

Ministre de l'Action et des Comptes publics

protiv

supružnikâ Raymond Dreyer,

SUD (sedmo vije?e),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vije?a, E. Levits i C. Vajda (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimaju?i u obzir pisani postupak,

uzimaju?i u obzir o?itovanja koja su podnijeli:

- za supružnike Dreyer, J. Schaeffer, *avocat*,
- za francusku vladu, D. Colas i R. Coesme, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, D. Martin i M. Van Hoof, u svojstvu agenata,

odlu?ivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odlu?i bez mišljenja,

donosi sljede?u

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje ?lanka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 5., svezak 3., str. 160.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između ministre de l'Action et des Comptes publics (Ministarstvo uprave i javnih financija, Francuska) i supružnikâ Raymond Dreyer, francuskih poreznih rezidenata osiguranih u švicarskom sustavu socijalne sigurnosti (u dalnjem tekstu: supružnici Dreyer), u vezi s planom doprinosa i naknada tih osoba za godinu 2015. na njihove dohotke od kapitala.

Pravni okvir

Pravo Unije

Sporazum o slobodnom kretanju osoba

3 Europska zajednica i njezine države ?lanice, s jedne strane, i Švicarska Konfederacija, s druge strane, potpisale su 21. lipnja 1999. sedam sporazuma među kojima i Sporazum o slobodnom kretanju osoba (SL 2002., L 114, str. 6., u dalnjem tekstu: Sporazum o slobodnom kretanju osoba) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 11., svezak 60., str. 8.). Odlukom Vijeća i Komisije 2002/309/EZ, Euratom od 4. travnja 2002. o sporazumu o znanstvenoj i tehnološkoj suradnji od 4. travnja 2002. o zaključivanju sedam sporazuma sa Švicarskom Konfederacijom (SL 2002., L 114, str. 1.) tih sedam sporazuma odobreno je u ime Zajednice, a stupili su na snagu 1. lipnja 2002.

4 U skladu s preambulom Sporazuma o slobodnom kretanju osoba, ugovorne stranke su „odlučne postignute slobodno kretanje osoba između njih na temelju pravila koja se primjenjuju u Europskoj zajednici”.

5 U ?lanku 8. tog sporazuma naslovljenom „Usklađenost sustava socijalne sigurnosti” propisuje se:

„Ugovorne stranke osiguravaju, u skladu s Prilogom II., usklađenost sustava socijalne sigurnosti posebno s ciljem:

- (a) osiguranja jednakog postupanja;
- (b) određivanja zakonodavstva koje se primjenjuje;
- (c) zbrajanja radi stjecanja i zadržavanja prava na davanja te izrađuna takvih davanja svih razdoblja koja nacionalno zakonodavstvo predmetnih država uzimaju u obzir;
- (d) isplate davanja osobama koje borave na području ugovornih stranaka;
- (e) poticanja uzajamne upravne pomoći i suradnje između tijela i institucija.”

6 U Prilogu II. navedenom sporazumu, kako je izmijenjen Odlukom br. 1/2012 Zajedničkog odbora uspostavljenog na temelju istog sporazuma od 31. ožujka 2012. (SL 2012., L 103, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 5., svezak 6., str. 319.), sadržan je ?lanak 1. koji glasi:

„1. U pogledu koordinacije sustava socijalne sigurnosti, ugovorne su stranke suglasne međusobno primjenjivati pravne akte Europske unije koji su navedeni i kako su izmijenjeni

odjeljkom A ovog Priloga ili pravila koja su istovjetna takvim aktima.

2. Pojam „država?lanica/države?lanice“ sadržan u pravnim aktima iz odjeljka A ovog Priloga smatra se da uklju?uje Švicarsku uz države obuhva?ene odgovaraju?im pravnim aktima Europske unije.“

7 Odjeljak A tog priloga, me?u ostalim, upu?uje na Uredbu br. 883/2004.

Uredba br. 883/2004

8 ?lanak 3. stavci 1. i 3. Uredbe br. 883/2004 glasi:

„1. Ova se Uredba primjenjuje na sve zakonodavstvo s obzirom na sljede?e grane socijalne sigurnosti:

- (a) davanja za slu?aj bolesti;
- (b) davanja za maj?instvo i istovjetna davanja za o?instvo;
- (c) invalidska davanja;
- (d) davanja za slu?aj starosti;
- (e) davanja za nadživjele osobe;
- (f) davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti;
- (g) posmrtna pripomo?;
- (h) davanja za nezaposlenost;
- (i) predmirovinska davanja;
- (j) obiteljska davanja.

[...]

3. Ova se Uredba tako?er primjenjuje na posebna nedoprinosna nov?ana davanja predvi?ena ?lankom 70.“

9 ?lanak 11. stavak 1. te uredbe propisuje:

Na osobe na koje se primjenjuje ova Uredba, primjenjuje se zakonodavstvo samo jedne države?lanice. To se zakonodavstvo odre?uje u skladu s ovom glavom.“

Francusko pravo

10 ?lankom 1600-0 F.a code général des impôts (Op?i porezni zakonik), u njegovoj verziji primjenjivoj na ?injenice u glavnem postupku, odre?uje se:

„I. – Socijalna naknada na dohotke od imovine utvr?uje se u skladu s odredbama ?lanka L. 245-14 Zakonika o socijalnoj sigurnosti.

[...]"

11 ?lankom L. 245-16 code de la sécurité sociale (Zakonik o socijalnoj sigurnosti), u njegovoj

verziji primjenjivoj na ?injenice u glavnom postupku, propisano je:

„I. – Stopa socijalnih naknada navedenih u ?lancima L. 245-14 i L. 245-15 iznosi 4,5 %.

II. – Prihod od naknada navedenih u stavku I. dodjeljuje se tako da:

- dio koji odgovara stopi od 1,15 % pripada Nacionalnom fondu solidarnosti za samostalnost;
- [...]"

12 U skladu s ?lankom L. 14-10-1 code de la sécurité sociale (Zakonik o socijalnoj skrbi i zaštiti obitelji):

„I. – Zada?e Nacionalnog fonda solidarnosti za samostalnost su:

1. Doprinos financiranju prevencije i pružanja potpore u slu?ajevima gubitka samostalnosti starijih osoba i osoba s invaliditetom; u njihovom domu ili ustanovi, kao i doprinos financiranju radi pružanja potpore njegovateljima, uz poštovanje jednakosti postupanja s doti?nim osobama na cijelom podru?ju;

[...]

10. Doprinos financiranju ulaganja u unapre?enje tehni?kih i sigurnosnih standarda, modernizacije radnih prostora i stvaranja novih slobodnih mesta u ustanovama te socijalnim i zdravstveno-socijalnim službama;

[...]"

13 Tekst ?lanka L. 14-10-4 tog zakonika glasi kako slijedi:

„Prihodi namijenjeni Nacionalnom fondu solidarnosti za samostalnost sastoje se od:

[...]

2. Dodatnog doprinosa na socijalnu naknadu navedenu u ?lanku L. 245-14 Zakonika o socijalnoj sigurnosti i dodatnog doprinosa na socijalnu naknadu navedenu u ?lanku L. 245-15 istog zakonika. Ti se dodatni doprinosi izra?unavaju, provjeravaju, nadokna?uju i zahtijevaju pod istim uvjetima i uz iste sankcije poput onih primjenjivih na te socijalne naknade. Njihova stopa iznosi 0,3 %;

[...]"

14 ?lankom L. 232-1 navedenog zakonika predvi?a se:

„Svaka starija osoba s boravištem u Francuskoj koja nije u stanju nositi se s posljedicama nedostatka ili gubitka samostalnosti povezane sa svojim fizi?kim ili psihi?kim stanjem ima pravo na doplatak za osobnu samostalnost koji omogu?uje potporu prilago?enu njezinim potrebama.

Taj doplatak, koji se na cijelom državnom podru?ju odre?uje u istim uvjetima, namijenjen je osobama koje, neovisno o skrbi koju mogu ostvariti, trebaju potporu za obavljanje osnovnih životnih funkcija ili ?ije stanje zahtijeva redovito pra?enje.”

15 U ?lanku L. 232-2 tog zakonika propisuje se:

„Doplatak za osobnu samostalnost, koji ima karakter davanja u naravi, dodjeljuje se, na njezin

zahtjev u granicama tarifa određenih propisom, svakoj osobi koja dokaže stalno i zakonito boravište i koja ispunjava uvjete starosti i gubitka samostalnosti koji se procjenjuju na temelju nacionalne tablice, koji su također određeni propisom."

16 U §lanku L. 232-4 Zakonika o socijalnoj skrbi i zaštiti obitelji određuje se:

„Doplatak za osobnu samostalnost jednak je iznosu dijela plana potpore koju korisnik koristi umanjenom za njegov doprinos.

Taj doprinos izrađunava se i ažurira 1. siječnja svake godine na temelju njegovih sredstava utvrđenih u skladu s uvjetima određenima u §lancima L. 132-1 i L. 132-2 i iznosa plana potpore, prema nacionalnoj ljestvici koja se revidira svake godine 1. siječnja u skladu s §lankom L 232-3-1.

[...]"

17 Tekst §lanka L. 245-1 tog zakonika glasi:

„I. – Svaka osoba s invaliditetom koja stalno i zakonito boravi u metropolitanskoj Francuskoj, u zajednicama navedenima u §lanku L. 751-1 Zakonika o socijalnoj sigurnosti ili na Saint-Pierre-et-Miquelonu, čija je dob niža od granice određene dekretom i čija invalidnost uđovoljava kriterijima utvrđenima dekretom, uzimajući u obzir osobito prirodu i važnost kompenzacijskih potreba u pogledu njezine organizacije života, ima pravo na kompenzacijsko davanje koje ima karakter davanja u naravi i koje se prema izboru korisnika može isplatiti u naravi ili u novcu.

Ako osoba ispunjava uvjete starosti koji daju pravo na doplatu iz §lanka L. 541-1 Zakonika o socijalnoj sigurnosti, na ostvarenje kompenzacijskog davanja primjenjuju se uvjeti iz stavka III. ovog §lanka.

Ako korisnik kompenzacijskog davanja ima pravo iste vrste u okviru sustava socijalne sigurnosti, s te osnove isplađeni iznosi oduzimaju se od iznosa kompenzacijskog davanja u skladu s uvjetima utvrđenima dekretom.

[...]"

18 U §lanku L. 245-6 navedenog zakonika propisuje se:

„Kompenzacijsko davanje dodjeljuje se na temelju tarifa i iznosa određenih u skladu s prirodom troškova unutar granice stopa potpore koje se mogu razlikovati ovisno o korisnikovim sredstvima. Maksimalni iznosi, tarife i stope potpore određuju se odlukama ministarstva nadležnog za osobe s invaliditetom. Načini i trajanje dodjele tog davanja određeni su dekretom.

Iz sredstava koja se koriste za određivanje stopa potpore navedenih u prethodnom podstavku isključeni su:

- dohodci od profesionalne djelatnosti dotične osobe;
- privremene naknade, davanja i doživotne rente pružene žrtvama ozljeda na radu ili njihovim uzdržavanicima iz stavka 8. §lanka 81. Općeg poreznog zakonika;
- zamjenski dohodci čiji je popis određen propisom;

- dohodci od djelatnosti bra?nog druga, izvanbra?nog druga, osobe s kojima je doti?na osoba sklopila registrirano partnerstvo, obiteljskog njegovatelja koji žive?i u ku?anstvu doti?ne osobe osigurava djelotvornu potporu, njezinih roditelja ?ak i kad doti?na osoba ima prebivalište kod njih;
- doživotne rente iz stavka 2. odjeljka I. ?lanka 199.f Op?eg poreznog zakonika, ako ih je za sebe osnovala osoba s invaliditetom ili su to u njezinu korist u?inili njezini roditelji ili njezin pravni zastupnik, njezini bake i djedovi, njezina bra?a i sestre ili njezina djeca;
- odre?ena socijalna davanja sa specijaliziranim ciljem ?iji je popis odre?en propisom.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

19 Supružnici Dreyer francuski su državljeni koji borave u Francuskoj i u toj su državi ?lanici porezni rezidenti. Gospodin Dreyer, koji je sada u mirovini, cijelu svoju profesionalnu karijeru proveo je u Švicarskoj te je njegova supruga kao i on sam osigurana u švicarskom sustavu socijalne sigurnosti.

20 Rješenjem o naplati poreza od 31. listopada 2016., koje je potvr?eno odlukom od 6. prosinca 2016., francuska porezna uprava odlu?ila je da su supružnici Dreyer na temelju dohodaka od imovine ostvarenih u Francuskoj tijekom 2015. u obliku dohodaka od kapitala obveznici pla?anja op?eg socijalnog doprinosa, doprinosa za podmirenje socijalnog duga, socijalne naknade i njezinih dodatnih doprinosa kao i nameta solidarnosti (u dalnjem tekstu zajedno: predmetni doprinosi i naknade). Potonji pridonose financiranju triju francuskih tijela, to jest Fonds de solidarité vieillesse (Fond mirovinske solidarnosti, Francuska, u dalnjem tekstu: FSV), Caisse d'amortissement de la dette sociale (Fond za otkup socijalnog duga, Francuska, u dalnjem tekstu: CADES) i Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (Nacionalni fond solidarnosti za samostalnost, Francuska, u dalnjem tekstu: CNSA).

21 Budu?i da su davanja kojima upravljaju FSV, CADES i CNSA i koja su financirana predmetnim doprinosima i naknadama bila davanja iz sustava socijalne sigurnosti, supružnici Dreyer su pred Tribunal administratif de Strasbourg (Upravni sud u Strasbourgu, Francuska) osporili svoju obvezu pla?anja navedenih doprinosa i naknada zbog toga što su ve? bili osigurani u švicarskom sustavu socijalne sigurnosti i nisu morali doprinositi financiranju francuskog sustava socijalne sigurnosti zbog na?ela primjene zakonodavstva samo jedne države ?lanice koje proizlazi iz Uredbe br. 883/2004. Tribunal administratif de Strasbourg (Upravni sud u Strasbourgu) je presudom od 11. srpnja 2017. prihvatio tužbu supružnikâ Dreyer i oslobođio ih obveze pla?anja predmetnih doprinosa i naknada.

22 Ministarstvo uprave i javnih financija je potom protiv te presude podnijelo žalbu pred sudom koji je uputio zahtjev Cour administrative d'appel de Nancy (Žalbeni upravni sud u Nancyju).

23 Potonji je najprije, poput Tribunal administratif de Strasbourg (Upravni sud u Strasbourgu), potvrdio da supružnike Dreyer valja osloboditi dijela predmetnih doprinosa i naknada namijenjenih FSV-u i CADES-u odnosno op?eg socijalnog doprinosa, doprinosa za podmirenje socijalnog duga, nameta solidarnosti i jednog dijela socijalne naknade. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, taj dio predmetnih doprinosa i naknada je u izravnoj i dovoljno zna?ajnoj vezi s odre?enim granama socijalne sigurnosti te je stoga ure?en na?elom primjene zakonodavstva samo jedne države ?lanice iz ?lanka 11. stavka 1. Uredbe br. 883/2004. Stoga, budu?i da su supružnici Dreyer osigurani u švicarskom sustavu socijalne sigurnosti, oni u Francuskoj ne podliježu obvezi pla?anja socijalnih doprinosa i naknada namijenjenih financiranju francuskog sustava socijalne sigurnosti u skladu sa sudskom praksom iz presude od 26. velja?e 2015., de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123).

24 S druge strane, sud koji je uputio zahtjev izražava sumnje o tome može li se i za dio predmetnih doprinosa i naknada koji je namijenjen CNSA-u, odnosno za dio socijalne naknade i dodatnog doprinosa, smatrati da predstavlja financiranje davanja iz sustava socijalne sigurnosti u smislu Uredbe br. 883/2004 te da je u izravnoj i dovoljno zna?ajnoj vezi s odre?enim granama socijalne sigurnosti.

25 U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev podsje?a, upu?uju?i na to?ku 37. presude od 21. velja?e 2006., Hosse (C-286/03, EU:C:2006:125), da se u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda davanje može smatrati „davanjem iz sustava socijalne sigurnosti” ako je, s jedne strane, dodijeljeno korisnicima bez ikakve pojedina?ne i diskrecijske ocjene osobnih potreba na temelju zakonom utvr?ene situacije i ako se, s druge strane, odnosi na jedan od rizika izri?ito navedenih u ?lanku 3. stavku 1. Uredbe br. 883/2004.

26 Što se ti?e dvaju CNSA-ovih davanja koja su financirana dijelom predmetnih doprinosa i naknada, odnosno doplatka za osobnu samostalnost (u dalnjem tekstu: APA) i kompenzacijskog davanja za invalidnost (u dalnjem tekstu: PCH), sud koji je uputio zahtjev smatra da je drugi uvjet naveden u prethodnoj to?ki ispunjen. S druge strane, on se pita može li se prvi uvjet smatrati u potpunosti ispunjenim. Naime, iako je utvr?eno da se APA i PCH dodjeljuju bez ikakve diskrecijske ocjene osobnih potreba podnositelja zahtjeva na temelju zakonom utvr?ene situacije, sud koji je uputio zahtjev isti?e, u skladu s argumentom koji je istaknulo Ministarstvo uprave i javnih financija, da se ne može smatrati da se APA i PCH dodjeljuju bez pojedina?ne ocjene korisnikovih osobnih potreba zato što njihov iznos ovisi o razini sredstava tih korisnika ili se ovisno o njima razlikuje.

27 U tim je okolnostima Cour administrative d'appel de Nancy (Žalbeni upravni sud u Nancyju) odlu?io prekinuti postupak i Sudu uputiti sljede?e prethodno pitanje:

„Jesu li naknade namijenjene [CNSA-i] kojima se doprinosi financiranju [APA-e i PCH-a] u izravnoj i dovoljno zna?ajnoj vezi s odre?enim granama socijalne sigurnosti navedenima u ?lanku 3. Uredbe [br. 883/2004] i ulaze li stoga u podru?je primjene te uredbe zbog same ?injenice da se ta davanja odnose na jedan od rizika navedenih u navedenom ?lanku 3. i da se dodjeljuju bez ikakve diskrecijske ocjene na temelju zakonom utvr?ene situacije?”

O prethodnom pitanju

28 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li ?lanak 3. Uredbe br. 883/2004 tuma?iti na na?in da se davanja, poput APA-e i PCH-a, u svrhu njihove kvalifikacije kao „davanja iz sustava socijalne sigurnosti” mogu smatrati dodijeljenima bez ikakve pojedina?ne ocjene korisnikovih osobnih potreba, iako izra?un njihova iznosa ovisi o korisnikovim sredstvima ili se ovisno o njima razlikuje.

29 Najprije, valja primijetiti da u skladu s ?lankom 8. Sporazuma o slobodnom kretanju osoba ugovorne stranke osiguravaju, u skladu s Prilogom II. navedenom sporazumu, uskla?enost sustava socijalne sigurnosti posebno s ciljem odre?ivanja zakonodavstva koje se primjenjuje i isplate davanja osobama koje borave na podru?ju ugovornih stranaka. To?ka 1. odjeljka A Priloga II. tom Sporazumu predvi?a me?u ugovornim strankama primjenu Uredbe br. 883/2004. Dakle, budu?i da se u skladu s ?lankom 1. stavkom 2. Priloga II. navedenom sporazumu za „pojam ,država ?lanica/države ?lanice‘ sadržan u pravnim aktima iz odjeljka A tog Priloga, smatra [...] da uklju?uje Švicarsku uz države obuhva?ene odgovaraju?im pravnim aktima Europske unije“, odredbe te uredbe obuhva?aju i Švicarsku Konfederaciju (presuda od 21. ožujka 2018., Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, t. 28.).

30 U tim okolnostima situacija tužiteljâ u glavnem postupku, koji su državljanji države ?lanice osigurani u švicarskom sustavu socijalne sigurnosti, obuhva?ena je podru?jem primjene Uredbe br. 883/2004 (vidjeti po analogiji presudu od 21. ožujka 2018., Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, t. 29.).

31 Kad je rije? o meritumu postavljenog pitanja, valja podsjetiti da se razlikovanje izme?u davanja koja su obuhva?ena podru?jem primjene Uredbe br. 883/2004 i onih koja su iz njega isklju?ena u biti temelji na sastavnim elementima svakog davanja, osobito svrhama i uvjetima njegove dodjele, a ne na ?injenici da se nacionalnim zakonodavstvom davanje kvalificira davanjem iz sustava socijalne sigurnosti ili ne (vidjeti u tom smislu osobito presude od 5. ožujka 1998., Molenaar, C-160/96, EU:C:1998:84, t. 19., od 16. rujna 2015., Komisija/Slova?ka, C-433/13, EU:C:2015:602, t. 70. i od 25. srpnja 2018., A (Potpora za osobu s invaliditetom), C-679/16, EU:C:2018:601, t. 31.).

32 Iz ustaljene sudske prakse Suda tako proizlazi da se davanje može smatrati „davanjem iz sustava socijalne sigurnosti“ ako je, s jedne strane, dodijeljeno korisnicima bez ikakve pojedina?ne i diskrecijske ocjene njihovih osobnih potreba na temelju zakonom utvr?ene situacije i ako se, s druge strane, odnosi na jedan od rizika izri?ito navedenih u ?lanku 3. stavku 1. Uredbe br. 883/2004 (vidjeti u tom smislu osobito presude od 27. ožujka 1985., Hoeckx, 249/83, EU:C:1985:139, t. 12. do 14., od 16. rujna 2015., Komisija/Slova?ka, C-433/13, EU:C:2015:602, t. 71. i od 25. srpnja 2018., A (Potpora za osobu s invaliditetom), C-679/16, EU:C:2018:601, t. 32.).

33 Što se ti?e prvog uvjeta navedenog u prethodnoj to?ki, valja podsjetiti da je on ispunjen kada se dodjela davanja izvršava s obzirom na objektivne kriterije koji, kada su ispunjeni, daju pravo na davanje, pri ?emu nadležno tijelo ne može uzimati u obzir ostale osobne okolnosti (vidjeti u tom smislu osobito presude od 16. srpnja 1992., Hughes, C-78/91, EU:C:1992:331, t. 17., od 16. rujna 2015., Komisija/Slova?ka, C-433/13, EU:C:2015:602, t. 73. i od 25. srpnja 2018., A (Potpora za osobu s invaliditetom), C-679/16, EU:C:2018:601, t. 34.).

34 S tim u vezi, Sud je ve? presudio da, u odnosu na davanja ?ija se dodjela odobrava ili odbija ili ?iji se iznos izra?unava s obzirom na korisnikove dohotke, odobravanje takvih davanja ne ovisi o pojedina?noj ocjeni osobnih potreba podnositelja zahtjeva ako je rije? o objektivnom i zakonom utvr?enom kriteriju koji daje pravo na to davanje, pri ?emu nadležno tijelo ne može uzimati u obzir ostale osobne okolnosti (vidjeti u tom smislu presude od 2. kolovoza 1993., Acciardi, C-66/92, EU:C:1993:341, t. 15., od 18. srpnja 2006., De Cuyper, C-406/04, EU:C:2006:491, t. 23. i od 16. rujna 2015., Komisija/Slova?ka, C-361/13, EU:C:2015:601, t. 52.).

35 Sud je nadalje u to?ki 38. presude od 25. srpnja 2018., A (Potpora za osobu s invaliditetom) (C-679/16, EU:C:2018:601), pojasnio da je, kako bi se smatralo da prvi uvjet naveden u to?ki 32. ove presude nije ispunjen, potrebno da se diskrecijski karakter ocjene osobnih potreba korisnika davanja koju daje nadležno tijelo prije svega odnosi na stjecanje prava na to davanje. Ova

razmatranja vrijede, *mutatis mutandis*, i u pogledu individualnog karaktera ocjene osobnih potreba korisnika davanja koju daje nadležno tijelo.

36 Što se ti?e davanja o kojem je rije? u glavnom postupku, iz spisa koji je podnesen Sudu proizlazi da svaka osoba koja je navršila najmanje 60 godina i za koju se smatra da je izgubila samostalnost u skladu s unaprijed utvr?enim kriterijima te koja stalno i zakonito boravi u Francuskoj ima pravo na APA-u. Što se ti?e PCH-a, ova se naknada može dodijeliti svakoj osobi s invaliditetom koja u na?elu nije navršila 60 godina i koja stalno i zakonito boravi u Francuskoj i ?iji invaliditet udovoljava odre?enom broju unaprijed odre?enih kriterija. Nesporno je da pristup tim dvama davanjima ne ovisi o sredstvima podnositelja zahtjeva. Iako se ta sredstva uzimaju u obzir za utvr?ivanje stvarnog iznosa koji ?e se isplatiti korisniku, iz ?lanaka L. 232-4 i L. 245-6 Zakonika o socijalnoj skrbi i zaštiti obitelji proizlazi da se taj iznos u biti izra?unava na temelju objektivnih kriterija koji se bez razlike primjenjuju na sve korisnike ovisno o njihovoj razini sredstava.

37 Stoga iz tih odredaba Zakonika o socijalnoj skrbi i zaštiti obitelji proizlazi da se uzimanje u obzir korisnikovih sredstava ne odnosi na stjecanje prava na APA-u i PCH, ve? na na?ine izra?una tih davanja koja se, neovisno o razini sredstava podnositelja zahtjeva, moraju dodijeliti ako on ispunjava uvjete pod kojima se stje?e pravo na navedena davanja.

38 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da uzimanje u obzir korisnikovih sredstava samo u svrhu izra?una stvarnog iznosa APA-e i PCH-a na temelju objektivnih i zakonom utvr?enih kriterija ne podrazumijeva pojedina?nu ocjenu osobnih potreba tog korisnika koju daje nadležno tijelo.

39 Suprotno onomu što isti?e francuska vlada u svojim pisanim o?itovanjima, potreba ocjenjivanja, u svrhu dodjele APA-e i PCH-a, stupnja gubitka samostalnosti ili invaliditeta podnositelja zahtjeva ne podrazumijeva ni pojedina?nu ocjenu osobnih potreba tog podnositelja zahtjeva. Naime, kao što to proizlazi iz spisa podnesenog Sudu, ocjenjivanje „gubitka samostalnosti“ (za APA-u) i „invaliditeta“ (za PCH) vrši lije?nik ili stru?njak zdravstveno-socijalnog tima ili multidisciplinarni tim s obzirom na unaprijed odre?ene tablice, popise i referentne vrijednosti, to jest u skladu sa sudskom praksom navedenom u to?ki 34. ove presude, na temelju objektivnih i zakonom utvr?enih kriterija koji, ako su ispunjeni, daju pravo na odgovaraju?e davanje. U tim okolnostima ne može se tvrditi da dodjela APA-e i PCH-a ovisi o pojedina?noj ocjeni osobnih potreba podnositelja zahtjeva u smislu sudske prakse navedene u to?ki 32. ove presude.

40 Nadalje, i tako?er suprotno onomu što francuska vlada isti?e u svojim pisanim o?itovanjima, APA i PCH ne mogu se okvalificirati kao „posebna nedoprinosna nov?ana davanja“ u smislu ?lanka 3. stavka 3. Uredbe br. 883/2004. Naime, budu?i da iz prethodnih razmatranja i utvr?enja suda koji je uputio zahtjev navedenih u to?ki 26. ove presude proizlazi da su dva kumulativna uvjeta navedena u to?ki 32. te presude ispunjena i da se APA i PCH stoga moraju okvalificirati kao „davanja iz sustava socijalne sigurnosti“, nije potrebno provjeravati mogu li se ta dva davanja tako?er smatrati „posebnim nedoprinosnim nov?anim davanjima“ jer je Sud ve? presudio da se te dvije kategorije me?usobno isklju?uju (vidjeti u tom smislu presude od 21. velja?e 2006., Hosse, C-286/03, EU:C:2006:125, t. 36. i od 16. rujna 2015., Komisija/Slova?ka, C-433/13, EU:C:2015:602, t. 45.).

41 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da ?lanak 3. Uredbe br. 883/2004 treba tuma?iti na na?in da se davanja, poput APA-e i PCH-a, u svrhu njihove kvalifikacije kao „davanja iz sustava socijalne sigurnosti“, u smislu te odredbe, moraju smatrati dodijeljenima bez ikakve pojedina?ne ocjene korisnikovih osobnih potreba s obzirom na to da se sredstva potonjeg uzimaju u obzir samo u svrhu izra?una stvarnog iznosa tih davanja na temelju objektivnih i zakonom utvr?enih kriterija.

Troškovi

42 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je суду da odluci o troškovima postupka. Troškovi podnošenja otkovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (sedmo vijeće) odlučuje:

?lanak 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da se davanja, poput doplatka za osobnu samostalnost i kompenzaciskog davanja za invalidnost, u svrhu njihove kvalifikacije kao „davanja iz sustava socijalne sigurnosti”, u smislu te odredbe, moraju smatrati dodijeljenima bez ikakve pojedinačne ocjene korisnikovih osobnih potreba s obzirom na to da se sredstva potonjem uzimaju u obzir samo u svrhu izračuna stvarnog iznosa tih davanja na temelju objektivnih i zakonom utvrđenih kriterija.

Potpisi

* Jezik postupka: francuski